

## DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

A. EVF. I. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

PÉNTEK, 1954. JANUÁR 1.

## Boldog újévet!

A kilencedik esztendőől búcsú-zunk, amióta elhallgattak a fegyverek s a világbéke reményében hozzáfogtunk a romok eltakarításához, új életünk építéséhez. Em-lékszünk még, hogy el sem ült jó-formán a csata zaja, máris felsü-völtött ismét a háborús gyújtoga-tók gyűlölt hangja. És e hang is-mét beleoltotta sok ember szívébe a rémületet és agyába a gondola-tot: hát nem remélhetünk? Nem lesz nyugodt, békés életünk? Azóta már választott a történelem s az el-múlt év, az 1953-as év is bizo-nyítja: van remény. Az utóbbi évek és különösen az elmúlt esztendő fontos nemzetközi eseményei azt mutatják, hogy mindenütt az egész világon a legszélesebb nép-rétegek meggyőződésévé vált: két-ségtelenül lehetséges és szükséges a nemzetközi feszültség enyhítése, lehetséges és szükséges a nemzet-közi vitás kérdések tárgyalások útján történő, békés rendezése.

A reménység esztendeje az 1953-as év, mert ebben az évben megerősödött az emberek szívében a bizakodás: a háborút el kell és el is lehet kerülni. Győzelmes év volt az 1953. Hasonlóan a többihez, amely a felszabadulás óta eltelt. A győzelem fényei ragyogtak besok napját, de az év elejére melysleges gyász nyomta rá bélyegét. Az a melysleges gyász, amely J. V. Sztá-lin halálakor a földkerekség dol-gozó millióit eltöltötte. A népszáz-milliói álltak őrséget gondolatban nagy tanítónk ravatala körül. Kö-zös volt a gyászunk a szovjet nép-pel s ez a közös megrendülés még acélosabb kapcsolatot teremtett a világ népei között. Megacélozott bennünket a gyász és mi milliók-kal tettünk fogadalmat, hogy to-vábbra is rendületlenül küzdünk a békéért. A mi érdekünk, a népek érdekei a vitás nemzetközi problé-mák tárgyalások útján történő rendezése. Ezt követeljük mi is a világ dolgozóival együtt. Ezért ta-lált nálunk is élénk helyeslő vissz-hangra, mint minden országban, a szovjet kormánynak az a nyilatko-zata, hogy jelenleg nincsen olyan nemzetközi kérdés, amelyet ne le-hetne békés úton megoldani.

A Szovjetunió és a népi demo-kratikus államok békekezdeménye-zésére támaszkodva a népek vé-delmi mozgalma számottevő győ-zelmet aratott az elmúlt évben: megkötötték Koreában a fegyver-szünetet.

«Megszületett a nagy remény-ség» — ahogyan a sok megpróbát-tatást átélő hős koreai nép egyik költője megállapította — s a béke-védelmi mozgalom résztvevői vi-lágszerte fokozott lendülettel lát-tak hozzá, hogy a koreai fegyver-szünet aláírását követő kedvező légkörben megszilárdítsák a «nagy reménységet». Újabb eredmények kiindulópontjává tegyék és további tíz- és százazrekkel értessek meg, hogy a nemzetközi feszültség eny-hítése nemcsak szükséges, hanem lehetséges.

Az elmúlt évre visszatekintve megállapíthatjuk, hogy az egész vi-lágon újabb milliók csatlakoztak a békevédelmi mozgalomhoz, újabb milliók tették magukévá azt az el-vet, hogy a nemzetközi vitás kér-dések tárgyalások útján is rendez-hetők és kell őket rendezni. Tehát

van reményük a világ dolgozóinak. De ez a reménység nem válhat passzív várakozássá. Hiba volna azt gondolni, hogy most már síma, egyenes az út a tárgyaló asztalok-hoz. A nagyhatalmak közötti tár-gyalások létrejöttéért folyó harc még korántsem ért véget, hanem új szakaszába lépett. Ez a szakasz kedvezőbb előjelekkel indult, mint az előbbiek, de éppen, mert a tár-gyalások lehetősége most küszöbön áll, mert a Szovjetunió javaslata azt eljövendő közelségbe hozta, a békeszerető milliókra, a béke ak-tív híveire most még nagyobb fel-adatak hárulnak, mint eddig.

Néhány hónappal ezelőtt hazánk fővárosából szölt a béke-világmoz-galom vezérkarának, a Béke-Vi-lágtanácsnak hangja az emberiség-hez. «Mindannyiunktól függ, hogy megihútsuk azok mesterkedéseit, akik akadályozzák, vagy késlelteti-ik a megegyezést. A béke itt van ka-punk előtt, rajtunk áll, hogy elér-jük».

E szavak visszhangra találtak és követik a földkerekség minden or-szágában. Hozzánk is, magyar dol-gozókhoz, megyénk, városunk mun-kásaihoz, dolgozó parasztjaihoz, ér-telmiségéhez is szólt a Béke-Vi-lágtanács felhívása. Hozzánk is szólt, de nem mondhatjuk, hogy mindannyian meg is értettük, mi a tétje ennek a küzdelemnek, hogy mindenki megtalálta a maga helyét és kötelességét a béke védelmében. Ez azt a feladatot jelöli meg szá-munkra, hogy tovább erősítsük az elkövetkezendő években a magyar békemozgalmat.

Boldog jövőnk építésében sok si-kert értünk el, amerre szemünk el-lát országunkban, megyénkben, vá-rosunkban mindenütt a változást láthatjuk. Változott minden, de életünkre, boldogságunkra és még boldogabb jövőnkre törő ellensé-geink akarata, célkitűzése nem változott. Mint ahogy azt Ilja Erenburg, a nagy szovjet író, a Béke-Világtanács tagja mondotta: „... a háború erői távolról sem érzik magukat leterítve. Naivitás volna azt hinni, hogy azok az erők, amelyek éveken át állandó riadó-készültségben tartották az emberi-séget, könnyen lemondanak cél-kitűzéseikről».

A tények bizonyítják, hogy való-ban nem mondanak le olyan köny-nyen arról, hogy folytassák a hi-degháborút, hogy fokozzák a fegy-verkezési hajszát. Nem mondanak le célkitűzéseikről, legfeljebb más hangnemben beszélnek. A világ dolgozói, a világ minden országára kiterjedő békemozgalom résztvevői, a béke harcos hívei azonban nem hátrálnak meg a háború erői által támasztott újabb nehézségek előtt, nem riadnak vissza ezeknek az erőknek az újabb fondorlataitól. A békeszerető emberek az új eszten-dőben még az eddigieknél is ki-tartóbban, türelmesebben folytat-ják küzdelmüket, amely oly jelen-tős eredményeket ért el az ó-év-ben is.

A mi országunk, a mi kormá-nyunk békepolitikát folytat. Mi együttműködést akarunk minden országgal és amikor terveinket, az állam iránti kötelezettségünket tel-jesítjük, a béke védelmét segítjük, mert a békét védelmező országun-kat erősítjük.

Ma, az újév, az 1954-es év kü-szöbén, első napján vessük szí-vünkbe, hogy nagy és magasztos célkitűzéseink megvalósítása raj-tunk áll. Növekvő jólétünk, bé-kénk, szabadságunk a mi tetteink-től függ. A tettektől, amelyek nyo-mán új sikerek kovácsolódhatnak üze-meinkben és bő termést adó nö-vény fakad földjeinken. Az ó-évtől búcsúzó és az újévet köszöntő cikk-ben, bár ez a nap komoly számve-tés és mérlegkészítés napja, még-sem akarjuk és nem is tudnánk újra felsorolni a sok közül, ha nem is mind, de még a legkiemelkedőbb győzelmeinket sem, amelyeket bol-dogabb jövőnk, a szocializmus épí-tésében elértünk. Alig van ember városunkban, aki ne hallott, ne olvasott volna ezekről a győzelmek-ről. Nem akarjuk felsorolni egytől-egyig szűkebb hazánk, megyénk és városunkban negy munkánk dia-dalait, nem akarjuk és nem is tud-nánk, hiszen hosszú oldalak kelle-nének, hogy számbavehessük mun-kásosztályunk, dolgozó parasztsá-gunk, a népért dolgozó régi és új értelmiségünk teljesítményeit.

Most, az újév küszöbén gondolatunk a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége júniusi és ok-tóberi határozatait, a kormánypro-grammban megjelölt feladatok köré csoportosul. Valamennyien arra a határozatra gondolunk, amely nem-csak az elmúlt év, hanem a most következő évek jelentős állomása és iránymutató forrása. A határo-zatra, a kormányprogramra gon-dolunk, amely új fejlődési szakaszt nyitott meg országunk életében. Új fejlődési szakaszt, amelyet az jelle-mez, hogy az ipari munkás, a vá-rosi dolgozó, a termelőszövetkezet-ben egyesült parasztság és az egyé-nileg dolgozó parasztság egyre na-gyobb mértékben fog részesedni a szocializmus építése nyújtotta ja-vakból. Új fejlődési szakaszt nyi-tott, amelyben a dolgozó nép min-den rétegére ki fog terjedni az élet-színvonal állandó emelkedése. Ez ért harcoltunk már az elmúlt hó-napokban és ezért kell harcolnia az új évben minden dolgozónak, ezért kell harcolniuk elsősorban a kommunistaoknak, a munkásoknak, a technika, a tudomány és a kul-túra minden munkásának, hogy új munkasikerekkel, az 1953-as évi terv teljesítése után 1954-ben is a tervek teljesítésével, jöminőségű, selejtmentes, olcsó termékkel járul-jon hozzá a boldogabb, jómódú so-cialista Magyarország megteremté-séhez. Ezért kell harcolnia az új évben minden termelőszövetkezeti parasztnak, hogy a Magyar Dolgo-zók Pártja Központi Vezetőségé-nek és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának a mezőgazda-sági termelés fejlesztéséről szóló határozata megvalósításával, a ter-melőszövetkezeti földek magas ho-zamával, a nagyüzemi gazdálkodás előnyeit kihasználva gazdagítsa az országot és saját magát és újból be-bizonyítsa ebben az új gazdasági évben is a szocialista gazdálkodás fölényét falvainkban. Az új eszten-dőben a termelőszövetkezeti pa-rasztokhoz hasonlóan kell harcol-nia minden egyéniileg dolgozó pa-rasztnak is, élve az állam által nyújtott segítséggel, hogy emelhes-se a terméshozamot, több és jobb árut termeljen s ezzel maga mód-ján hozzájárulhasson népünk jó-módjának megteremtéséhez.

Ezért kell harcolnia az 1954-es évben minden becsületes hazafinak, aki békét akar, aki azt akarja, hogy békés viszonyok között építhessük még boldogabb jövőnkét.

Igy valósul meg az a kívánság, amellyel az újesztendő első napján szoktuk köszönteni egymást: Bol-dog újévet! Így lesz boldogabb a ránk következő év.

Sétáljunk végig a városon és nézzük meg Szegedet egy év tükrében. Jó sétálni a hőlepte város-ban és gyönyörködni a tere új aján-dékaiban, az új alkotásokban. A Kossuth Lajos-sugárúton új poli-klinika áll, korszerű felszereléssel, járókó szakorvosokkal. Sok tízezer forint érték van ebben az épület-ben is. A Párizsi-körúton anyatej-gyűjtő állomás létesült. Komoly dol-goz ez. Az arra ráseroruló gyer-meknek részére díjtalanul biztosítja kormányzatunk a pótolhatatlan anyatejet. Az épület talán kívülről olyan, mint a többi, de belülről an-nál értékesebb számunkra, hiszen apró emberkéik százainak életét, fejlődését biztosítja vele.

Sétáljunk tovább. Menjünk le Alsóvárosra és nézzünk kör-ül. A Földműves-utca és a Dobó-utca mellett néhány évvel ezelőtt még borbélyüzlet, nehéz anyaszá-gi asztalosműhely volt. Ma modern körzeti orvosi rendelő áll a két út-let helyén, amelyben naponta sok-száz alsóvárosi dolgozó részeseül lelkismerletes kezelésben. A fehérre meszelt rendelőben a tisztaság és a mielőbbi felgyógyulás fénye csil-log. Alsóvárosban azelőtt nem volt ilyen. A város régi Belvárosban lakó urai műtemm töltötték ezzel a városrészrel. A Mátyás-tér ham-vasóld fűrén vézna gyerekek any-uk felgyógyulásáról, anyjuk na-gyobb munkabérszámáról álmodoztak betegen, sáppalán.

A gyermekáldással kapott új képet ez a városrész s nyert új ér-telmet az élet. A Földműves-ut-cában az új bölcsődében sok szülő apró gyermeke tölti kacagva gond-talan napjait, amíg szülei a mun-ka frontján harcolnak értük, s az életszínvonal emelkedéséért.

Mórárvárosban az iskola belseje új képet öltött. A régi szürdög padok helyén most új padokban, berende-zésekkel tanulnak és szüjék ma-gukba a tudományt a dolgozók gyer-mekei. A Szentháromság-utca-n vé-gig új aszfaltburkolat húzódik a Sztálin-körúttól a Rákóczi-utdig. Hosszú évtizedeken át senki sem tördött ezzel az utcával, pedig lett volna itt is tennivaló. A dús lombú vadgesztenyefákról nyár végén arasznyi mély lyukakba hullt a gesztenye, s a parasztszekerek, társzekerek kerekét huppanva nyög-ték: «agyot a gödrökben».

Egy óra, egy nap, két nap, még egy hét is kevés ahhoz, hogy mindent megtekintsünk alaposan, s gyönyörködjünk mindabban, amit egy év alatt kapott a város. All-junk meg hát a város közepén és emlékezetből próbáljuk magunk el-édesni a kapottakat. A Rigó-utcában, s a Deák Ferenc-utca-ban is most fejeződött be az aszfaltbu-rkolat kijavítása. A Béke-telepen új óvoda létesült. Úgyanezt láthatjuk a Párizsi-körút 41. szám alatt is. Nemcsak szobessé ma már nálunk, hogy legdrágább kincsünk a gyer-

Szívvel-lélekkel előre új munkasikerek felé

Dolgozó parasztok között — új év küszöbén

A Tiszatáj tőli száma

## ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

Ahogy telt kalászból a mag, peregnék szívünkkel az órák. Egy év már újra elmaradt, mint országútra hajoló fák. Új tájakon nyert a mén, s az első falu közepén megáll száguldó, zenés szánunk, és boldog újévet kívánunk.

Legyen a termésük dúsabb, s a munkához erő, egészség, s kik pártájuk miatt búsak, a vig napokat el ne késsék: a lányok leljenek legényt; meleg kemencét, aki vén; s egy pohár bort a szomjúságunk, és boldog újévet kívánunk!

S robog tovább a vig fogat az újévi fagyos mezőkön. Magyar föld álmoldj nagyokat az új tavaszról, mely előjön, friss lombot hoz, kihajt a mag, s dalol a lógsugarú nap. Felé száll kurgonkatva szánunk, és boldog újévet kívánunk.

NÉMETH FERENC

## 1953 Szegeden

Nézzük meg őket, milyen mo-solygósak, milyen vidáman ga-gyogók ezek az emberkéik. A mi életünk nem ilyen volt. A Feltáma-dás-utca-ban új körzeti orvosi ren-delőben találnak gyógyulásra a be-tegek. A város különböző részé-ben négy új közkefolyóval több bizto-sítja a dolgozók vízellátását. Az Új-Petőfi-telepi szociális otthon bő-vítését is elvégezték az idén, amely-ben hideg-melegvízes fürdőben tisztálkodhatnak az otthon lakói. Új, fiatal fákat láthatunk a város utcáin mindenütt, amerre járunk. Néhány év múlva dús lombjaikkal nekünk adnak majd árnyékot, s egészséges levegőt ezek a most még nyugdúk, vékony fácskák. A Dózsa György-utca-n a Városlátó Gaz-daság központja székel és a hozzá-tartozó többszáz holdas területől tavasztól késő őszig, sőt egész té-len át friss zöldség, gyümölcs ke-ri a dolgozók asztalára. Milyhí-teleken, Szeged legdélkebbi kül-városában is új orvosi rendelő és házgyógyászati létesült.

Alljunk meg a Széchenyi-téren és nézzünk körül. Meddig a szo-munk ellát, újjavardasztott épületek-kel találkozunk. Az utcák dús leirakatai felénk mosolyognak. A Lenin-utca-n régig napancsok új-jáfeettél házak, s árubbóléggel ren-delő-üzletek tekintenek felénk.

Jó itt a Széchenyi-téren. Né-zünk meg minden embert, aki régisétől az utcán, Óra-n, fiatal mosolygva, vidáman, jólöltözötten sétál.

Egy évre visszatekintve nézünk a várost és sokat láthatunk. Terv szerint 10 millió 200 ezer, de a va-lóságban ennél is sokkal több fo-rint értékűt kapott a város. Ebben az összegben csak az szerepel, amit megvalósítva látnak. Új esztendő kezdődik, de a városban nem áll meg az alkotás, az építés és a szé-pítés. Amerre nézünk, tatarozó áll-ványok simulnak a házak falaihoz, malteros kanalak merülnek az anyagba és tovább épül és szépül Szeged. A Sztálin-körúton, Mórárvárosban 44-45 férőhelyes bölcsőde épül. A Marx-téren és a Jósika-ut-cában két hatalmas bérház építé-sének munkálatain dolgozik több-száz munkás. Közel 140 összkom-fortos lakást kapnak jövőre Szeged dolgozói. Kbővül a Somogyi Könyv-tár és a múzeum is, de hosszán, na-gyon hosszán lehetne beszélni arról, amit az elkövetkezendő esztendőben Szeged.

Új év kezdődik. Új harcok, új, ragyogó győzelmek állnak előttünk. A Textilművekben, az Új-szegedi és a Szegedi Kenderben, a Ruhagyárban, a vasúzemekben, a többi gyárakban, a termelőcsoportokban és az egyéni földeken, a kli-nikákon, a kutató intézetekben, az általános és felső iskolákban ki-ki a maga területén új győzelmek ki-vívására indul.